

Folketingets Enerkipolitiske Udvalg
Christiansborg
1240 København K

Dato 16. marts 2009
J. nr.

Enerkipolitisk Udvalg har i brev af 26. februar 2009 stillet mig følgende spørgsmål til L 3, stillet efter ønske af Per Clausen (EL), som jeg hermed skal besvare:

Spørgsmål 19:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 25. februar 2009 fra Frede Hvelplund, Aalborg Universitet, jf. EPU L 3 - bilag 11.”

Svar:

Professor Frede Hvelplund fokuserer på to emner, formuleringen af § 70, stk. 2, 2. pkt. i lovforslaget, L 3, og § 70, stk. 2, 7. pkt., som er formuleret i ændringsforslaget til L 3.

§ 70, stk. 2, 2. pkt. lyder ”Som led i denne regulering sikres det, at tarifferne i faste priser regnet som et gennemsnit ikke stiger i forhold til tarifferne pr. 1. januar 2004, idet kapital, der finansierer nyinvesteringer, dog fortsat skal kunne forrentes og afskrives.”

Frede Hvelplund forstår ændringsforslaget således, at bestemmelsen i § 70, stk. 2, 2. punktum er slettet med ændringsforslaget. Dette er ikke tilfældet. Det hænger sammen med den lovtekniske praksis, at et ændringsforslag til et lovforslag alene behandler de punkter i lovforslaget, som ønskes ændret. Alle øvrige dele af lovforslaget består i den fremsatte form. Den omtalte bestemmelse er i øvrigt videreført uændret fra den gældende lovgivning. Den hænger nøje sammen med ELFOR-aftalen fra 2004.

§ 70, stk. 2, 7. pkt., jf. ændringsforslaget til L 3 er et element i den detaljerede beskrivelse af gennemførelsen af nettoprincippet, der sikrer, at netselskaber og regionale transmissionsselskaber får dækket deres meromkostninger ved nødvendige nyinvesteringer. Efter bestemmelsen kan selskaberne vælge, om de ønsker nyinvesteringen indregnet som en annuitet eller et serielån.

Frede Hvelplund finder muligheden for at anvende en annuitet for problematisk og anbefaler, at den gøres tidsbegrænset til anlæggets levetid. Dette synspunkt er jeg ikke enig i.

Såfremt beregningen foretages som en annuitet, sker der en varig forhøjelse af indtægtsrammen. Forhøjelsen dækker den årlige afskrivning samt et gennemsnitligt forrentningselement, beregnet over anlæggets forventede levetid. Forhøjelsen pristalsreguleres som resten af indtægtsrammen. Denne beregningsmetode sikrer, at virksomhederne uden yderligere forhøjelse af indtægtsrammen vil kunne overholde deres forpligtelse i henhold til elforsyningslovens § 20, stk. 1, til at sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af elektricitet og herunder vedligeholde, om- og udbygge forsyningsnettet i forsyningsområdet i fornødent omfang. Annuitetsmodellen er dermed den mest logiske i forhold til hele indtægtsrammereguleringen, hvor indtægtsrammen jo

netop skal sikre det økonomiske grundlag for den fortsatte drift af anlægget. Metoden er enkel at administrere, og den er fordelagtig for forbrugerne, idet den giver lavere forbrugerpriser i de første år af anlæggets levetid end serielånsmodellen.

Serielånsprincippet svarer til den gældende beregning af forhøjelsen af indtægtsrammer ved nødvendige nyinvesteringer, som er aftalt mellem branchen og Energitilsynet. Denne beregningsmetode sikrer virksomhederne en højere indtægt i begyndelsen af anlæggets levetid, takket være det højere forrentningselement i denne periode, fordi forrentningen beregnes år for år af den nedskrevne værdi af aktiverne. Forhøjelsen af indtægtsrammen reduceres i takt med, at forrentningselementet reduceres som følge af nedskrivningen af værdien af anlægsaktivet. I de sidste år af anlæggets levetid vil forhøjelsen være lavere, end den ville være ved anvendelse af annuitetsprincippet.

Såfremt der vælges en forhøjelse af indtægtsrammen beregnet efter serielånsprincippet, vil denne forhøjelse kun løbe over anlæggets levetid. Der skal derfor i dette tilfælde igen ske en forhøjelse af indtægtsrammen, når der aktuelt skal foretages en fornyelse af anlægget. Dermed sikrer serielånsprincippet ikke i samme grad den fortsatte drift af anlægget, som annuitetsmodellen. Men dette forhold håndteres med en genberegning af indtægtsrammen, når anlægget skal fornyes.

Det skal understreges, at prisreguleringen giver de økonomiske rammer for netvirksomhederne og de regionale transmissionsvirksomheder, mens virksomhedernes forpligtelse til at drive, vedligeholde og forny nettet ligger i den forpligtelse, de påtager sig i forbindelse med, at de søger og opnår deres bevilling.

Med venlig hilsen

Connie Hedegaard